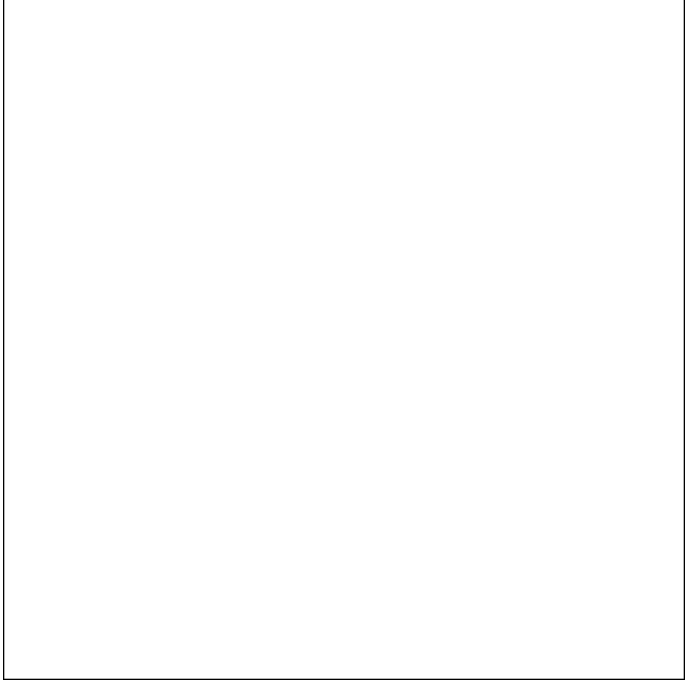

ግንባ

✎ Lesley Koyi
☑ Wiehan de Jager
📧 Dawit Girma
|| 5
am

Global Storybooks

globalstorybooks.net

ግንባ

✎ Lesley Koyi
☑ Wiehan de Jager
📧 Dawit Girma

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0)
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

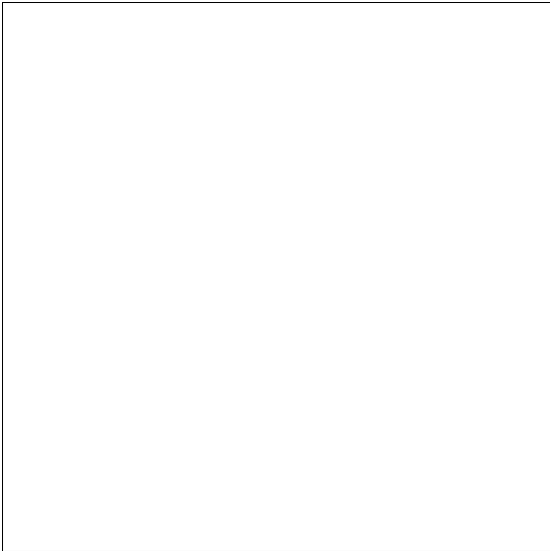

በተጨማሪም የክርስቲያን ስርዓት የጎዳና
ተዳዳሪዎች ይኖራሉ። የስቃይ ኑሮ በየአለቱ ይገፋሉ፤
እያንዳንዱን ቀን አንዲሁ ይቀበሉታል። አንድ ቀን ጠዋት
ልጆቹ ከመንገድ ዳር የተኛበትን ምንጣፍ ጠቀለሉ።
ብርዱን ለመከላከል ቆሻሻ አንድደው አሳት ይሞቁ ነበር።
ከልጆቹ ውስጥ ማኅዘጭ በእድሜ ትንሹ ነበር።

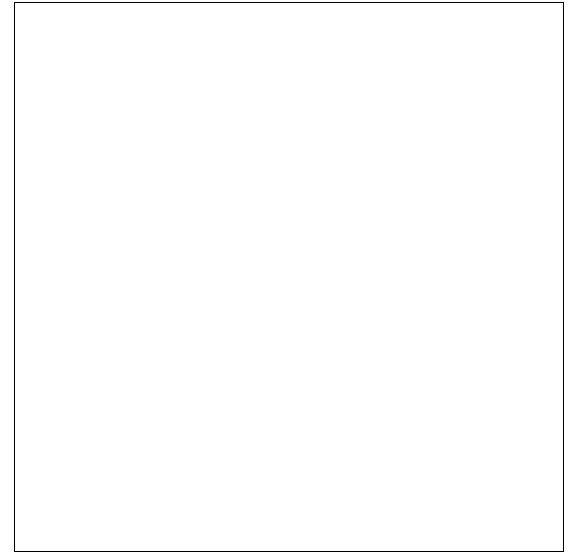
፡፡ጋሀላ ጎግሆ፩

ቲፊግሆ ሻህህሀ ፡፡ጨግሀሆ፩ ሆሌጨ ቅሀ ህዚህ፩ሆ
፡፡ጋሀላ ልቲሆሆሆ፩ ፩ሆሆ ሲሌ ግ፩ቲሆ ፡፡፩፩ ጋ፩ሀሆ
ጋር ቲሆሆ ፡፡ጋሀላ ፩ሀሆ ፩ ህሲ ህዚህ፩ ፩ጨሆ ቲ፩ሆ

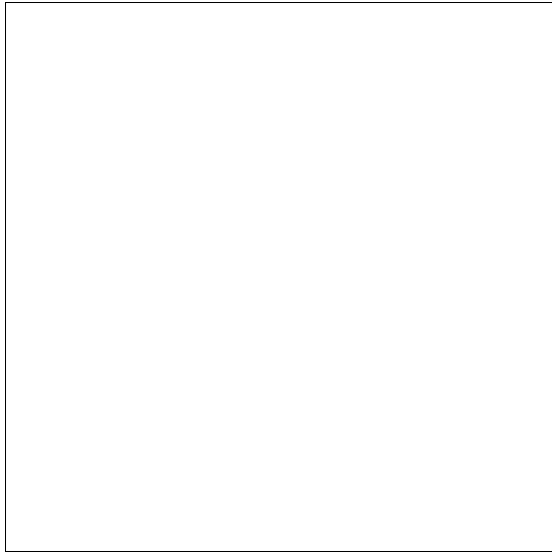

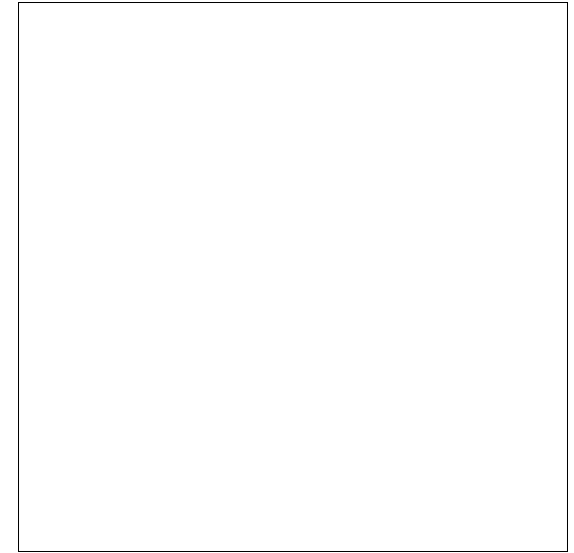
ማኅዘዌ ካማረረ ወይ ጥያቄ ከጠየቀ አኅቱ ይገርፈዋል።
 ትምህርት ቤት ለመሄድ ሲጠይቅ አኅቱ ይመታውና እንዲህ
 ይላል፣ «አንተ በጣም ደደብ ነህ ምንም መማር
 አትችልም» በእንዲህ አይነት ሁኔታ ሶስት ዓመታት ከቆዩ
 በኋላ አንድ ቀን ሮጦ ከአኅቱ አመለጠ። ጎዳና መኖርም
 ጀመረ።

ባለአረንጓዴ ጣራው ቤት ግቢ ውስጥ ቁጭ ብሎ
 ከትምህርት ቤት የወሰደውን የተረት መጽሐፍ ያነባል።
 ቶማስ መጣና አጠገቡ ተቀመጠ። «ተረቱ ስለምን ነው?»
 ቶማስ ጠየቀ። «ታሪኩ አንድ መምህር ስለሆነ ልጅ ነው።»
 ማኅዘዌ መለሰ። «የልጁ ስም ማነው?» ጠየቀ ቶማስ።
 «ስሙ ማኅዘዌ ይባላል!» አለ ማኅዘዌ በፈገግታ።

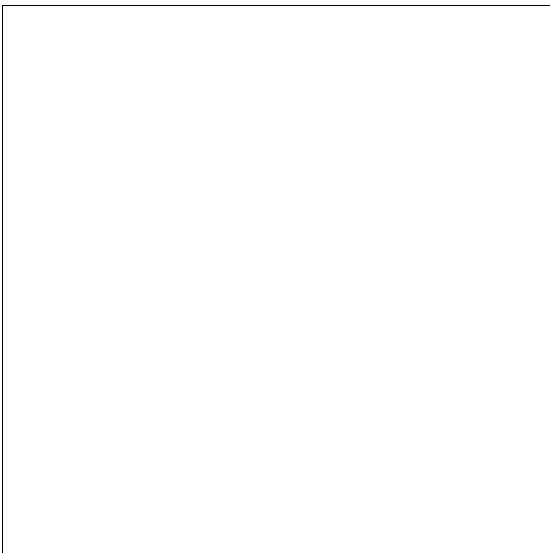

አንድ ቀን ማኅዘዌ የቆሻሻ ገንዳ ላይ እየፈለገ ሳለ አንድ የሆነ የተጎሳቀለና ያረጀ የተረት መጽሐፍ አገኘ። አጻዳዳውና በቦርሳው ከተተው። በየቀኑ መጽሐፉን ያወጣና ስእሎቹን ያያል። ማንበብ ግን አይችልም ነበር።

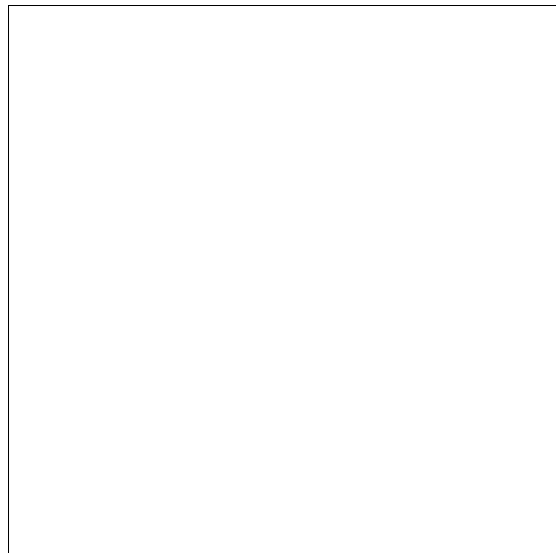

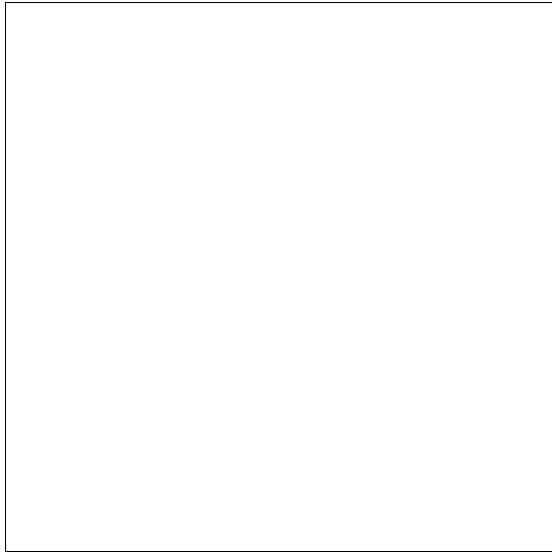
ከዚያም ማኅዘዌ ባለአረንጓዴ ጣራ ቤት ውስጥ ወዳለ አንድ ክፍል ሄደ። ክፍሉን ከሌሎች ሁለት ልጆች ጋር ነው የተጋራው። በቤቱ ባጠቃላይ አስር ልጆች ይኖራሉ። አብረውም ሲሲ እና ባል፣ ሶስት ውሻዎች፣ አንዲት ድመት እንዲሁም አንድ ያረጀ ፍየል ይኖራሉ።

::የሐረግ መጠን ለማወቅ ለሚያስፈልግ የሆኑትን ሐረጎች ለመለየት
 ለሚያስፈልግ የሆኑትን ሐረጎች ለመለየት ለሚያስፈልግ የሆኑትን ሐረጎች
 ለመለየት ለሚያስፈልግ የሆኑትን ሐረጎች ለመለየት ለሚያስፈልግ የሆኑትን ሐረጎች
 ለመለየት ለሚያስፈልግ የሆኑትን ሐረጎች ለመለየት ለሚያስፈልግ የሆኑትን ሐረጎች

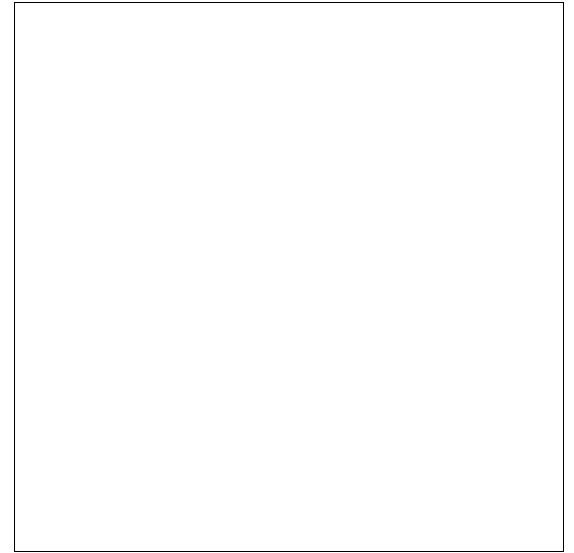

::የሐረግ መጠን ለማወቅ ለሚያስፈልግ የሆኑትን ሐረጎች ለመለየት
 ለሚያስፈልግ የሆኑትን ሐረጎች ለመለየት ለሚያስፈልግ የሆኑትን ሐረጎች
 ለመለየት ለሚያስፈልግ የሆኑትን ሐረጎች ለመለየት ለሚያስፈልግ የሆኑትን ሐረጎች

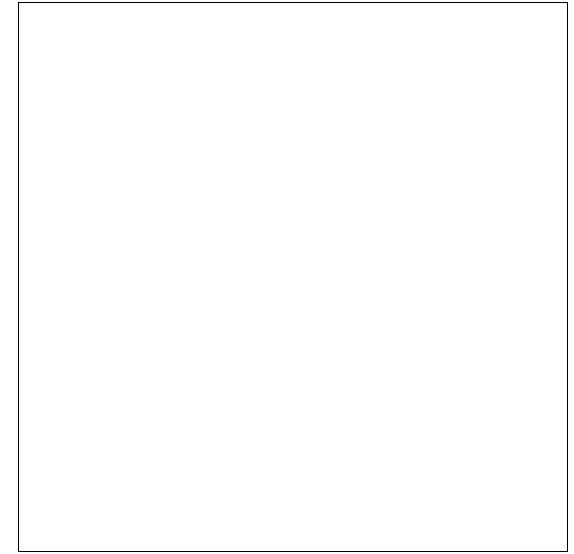
ቀዝቃዛ ነበር፤ ማኅዝዌም መንገድ ዳር ቆሞ ይለምናል።
 አንድ ሰው ወደእሱ እየተራመደ ሄደ። «ሰላም! ቶማስ
 እባላለሁ፣ እዚሁ አካባቢ ነው የምሰራው፣ አንተ ምግብ
 ማግኘት የምትችልበት ቦታ» አለ ሰውየው። ቢጫ ቀለም
 ወደተቀባ ባለ ሰማያዊ ጣራ ቤት ጠቆመ። «ርግጠኛ ነኝ
 ወደዚያ ሄደህ ምግብ ትለምናለህ?» ሰውየው ጠየቀ።
 ማኅዝዌ አንዴ ሰውየውን ቀጥሎ ደግሞ ቤቱን ተመለከተ።
 «ምናልባት» አለ፤ ከዚያም ሄደ።

ማኅዝዌ ስለተጠቆመው አዲስ ቦታና ትምህርት ማግኘት
 ስለሚችልበት ሁኔታ ማሰላሰል ያዘ። አጎቱ ያለው ትክክል
 ቢሆንስ? ትምህርት መማር የማይችል በጣም ደደብ
 ቢሆንስ? እዚህ አዲስ ቦታ ከሄደ በኋላ ቢገርፉትስ?
 መፍራት ጀመረ። «ምናልባትም እዚሁ ጎዳና ላይ መሆን
 ሳይሻል አይቀርም» ብሎ አሰበ።

ማኅዘዌ መንገዱ ዳር እግረኛ መንገድ ጥግ ሆኖ ባለስጋል የተረት መጽሐፉን እየተመለከተ ሳለ ቶማስ መጥቶ አጠገቡ ተቀመጠ ። «ተረቱ ስለምንድን ነው?» ቶማስ ጠየቀ። «አንድ ፓይላት ስለሆነ ልጅ ታሪክ ነው» መለሰ ማኅዘዌ። «የልጁ ስም ማነው?» ጠየቀ ቶማስ። «አላውቅም፤ ማንበብ አልችልም እኮ» አለ ማኅዘዌ ለስለስ ብሎ።

በተገናኙ ጊዜ ማኅዘዌ ታሪኩን ሁሉ ለቶማስ ያጫውተዋል። አጎቱ እንዴት እንዳደረገው እና እንዴት ማምለጥ እንደቻለ ይነግረዋል። ቶማስ ብዙ አያውራም፣ ማኅዘዌንም እንዲህ አድርግ እንዲያ አታድርግ አይልም፣ ዝም ብሎ በአትኩሮት ብዙ ያዳምጠዋል። አንዳንድ ባለሰማያዊው ጣራ ትልቁ ቤት ምግብ ሲበሉም ያውራሉ።